

TORONYIRÁNY

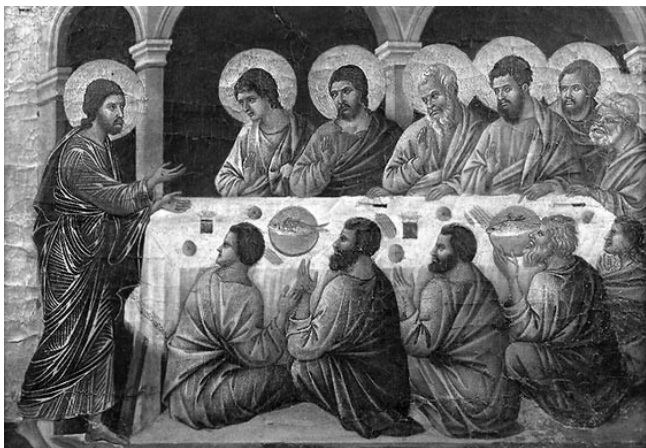
XVI. 20.

2022. május 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 5. vasárnapja

Az újszövetségi szeretet normája: Jézus szeretete irántunk. Azé a Jézusé, aki szeretetből értünk megtestesült, közöttünk élt, érettünk szenvedett és meghalt. Azé a Jézusé, aki fenntartás nélkül odaadta magát értünk, a bűnt kivéve mindenben azonosult velünk. Kiüresítette önmagát és tökéletes életáldozatot mutatott be az Atyának. Mindezt azért tette, hogy életünk legyen, és bővebb legyen. Ez a határtalan jézusi szeretet a keresztény szeretet mércéje: „Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket” (Jn 15,12). Ezért van az, hogy a szeretetben soha sincs: elég! Ne legyen méricskélés, hasonlítás, versengés.

Az újszövetségi szeretet tulajdonképpen nem is parancs, hanem a keresztény élet lényege. A lényegből fakadó szükségszerű következmény. „Ha szeretjük egymást, Isten bennünk marad” (1Jn 4,12). Van-e lényegesebb a keresztény ember számára, mint az, hogy Isten benne éljen? A keresztény ember tehát önmagát (kereszténységét) csak a szeretet által valósíthatja meg. Ezért mondja Jézus, hogy erről lehet minket, keresztényeket megismerni. Ez a kritérium, hogy az ő tanítványai vagyunk. Sajnos, manapság sokszor nem a szeretetünk láttára mondja a világ rólunk: No, ez tipikusan keresztény magatartás! Pedig ez volna igazi ismertetőjegyünk. Rajtunk áll, hogy ezentúl egyre inkább így legyen.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 14,21b-27** Pál apostol első missziós útján Barnabás kíséretében kis-ázsiai városokban keresztény közösségeket, egyházakat alapít, és élükre kézzelírtakkal előljárókat rendel.
- 2. Jel 21,1-5a** A szerző látomásában a végső üdvösség állapotáról szemléli szimbolikus képeket.
- 3. Jn 13,31-33a.34-35** Jézus az utolsó vacsorán, amikor emberileg nézve szembesül a teljes kudarcral és úgy érezheti, hogy végleg összecsapnak a hullámok a feje fölött, akkor jelenti ki, hogy most dicsőül meg az Emberfia, és benne Isten.

Az Atya megdicsőítése

János evangéliumán végigvonul az a meggyőződés, hogy Jézus földi élete az örök fiúság kinyilvánítása. Ő emberi természetét is egyre jobban belevitte az Atyával fennálló kapcsolatba. Kifelé a szenvedés olyan képet öltött, mintha az Atya elhagyta volna, azért az evangélista arra törekszik, hogy Jézus viselkedésében itt is minél jobban kimutassa a fiúi vonásokat. Az utolsó vacsorán elhangzott tanítás átfogóan megvilágítja Jézus eljövételének célját és az Atya kitárulását. Jézus művének a Szentlélek szerez majd érvényt azzal, hogy követőit az Atya felé fordítja, és akaratának hordozóivá teszi.

A beszéd kiindulópontja Júdás távozása. Jézus egész nyilvános működésével meg akarta győzni a világot az Atya irgalmáról és szeretetéről. Most a látszólagos eredmény mégis az, hogy a gyűlölet tetőfokra hágott. Minden jel arra mutat, hogy fáradozása sikertelen maradt. De Jézus maga nem így látja a helyzetet. Tudja, hogy még hátra van művének összefoglalása. Az Atya irgalmáról akkor fogja a legtökéletesebb képet nyújtani, ha azt a gyűlöletet szelídséggel és szeretettel viszonzozza. Jézusban a szeretet győzelmének kellett megmutatkoznia, nem az ösztön és erőszak győzelmének. Ezért jelenti ki Júdás távozásakor: „Most dicsőül meg az Emberfia, és Isten is megdicsőül benne.” Ő látja, hogy a hálátlansággal, gonosszággal és igazságtalansággal való találkozás nem végzet, hanem olyan helyzet, amelyben tanúskodnia lehet és kell küldetéséről, istenfiúságáról, és amelyben kibontakoztathatja erényeit. Viselkedése az isteni gondolatnak a megvalósítása, és tanúságtétel arról, hogy a világban természetfölötti erők

működnek. Ezért a szenvedés vállalása az Atya megdicsőítése lesz. De így csak az beszél, aki reméli, hogy Isten a halálon túl is tud életet adni, s többet nyújthat az embernek, mint amit érte feláldozott. Az életnek csak ez a remény adhat teljes értelmet. Örök élet nélkül minden erény „tragikus hősiesség.”

Az evangélista az Atya és a Fiú kölcsönös megdicsőítését még kipótolja egy magyarázattal: azzal, hogy az Atya és a Fiú egymásban vannak. Jézusban megdicsőül az Atya, viszont az Atya saját magában dicsőíti meg őt, azaz embersége szerint is magához emeli. Másutt az evangélisták ószövetségi kifejezéssel azt mondják, hogy „jobbára ülteti.” Ez a megdicsőítés a halála után következik be, s oda a tanítványai egyelőre nem követhetik. Keresni fogják ugyan, mert hiányzik nekik, s talán azért egy ideig még a zsidó hagyomány szerint azt várják tőle, hogy a földön rendezze be dicsőséges országát.

Ahhoz, hogy megértsék őt és utána mehessenek, új parancsot kell teljesíteniük: szeressék egymást úgy, ahogy Mesterük szerette őket. Miért új ez a parancs, hiszen az ószövetség is megkövetelte a felebarát szeretetét? Új a terjedelmében és módjában. Vonatkoznia kell minden emberre, a méltatlanokra és az ellenségre is, továbbá türelemben, segítségben, megbocsátásban kell megnyilvánulnia. Ilyen szeretetre csak az ő példája és kegyelme segítheti az embert, azért ahol megvalósítják, ott tanúságot tesznek megváltói küldetéséről. Az egyháznak szüksége van erre a tanúskodásra, hiszen csak így mutathatja be a világnak természetfölötti működését. Érdemes kitérni arra, hogy mennyi önzetlenség és bölcsesség van ebben a rendelkezésben. Jézus nem azt kívánja, hogy távozása után az ő nagyságát és erényeit magasztalják, hanem azt, hogy egymás felé mutassanak szeretetet. Az ilyen mozgalom nem válik unalmassá és fölöslegessé. Az embereknek mindig szükségük lesz szeretetre és vágyódní fognak utána. A kereszténység újdonsága és időszerűsége kell, hogy az ilyen tevékeny szeretet legyen. Ahol ezt gyakorolják, ott lesz hitele a Krisztusról szóló beszédnek.

A tanítványok ebből a tanításból egyelőre nem sokat értenek. Pétert csak az érdekli, hogy Jézus hová megy, s hogy miért nem követheti. Magabiztosan kijelenti, hogy az életét is odaadná érte. De Jézus óvatosságra inti. Elhiszi, hogy tanítványában van hősiesség, bátorság, s hogy esetleg a politikai messiási mozgalomban az életét is feláldozná. De Jézus nem ezt akarja. Olyan követésre gondol, amelyet Péter is csak később ért meg. Az a követés majd az Isten országának munkálása lesz és vértanú halál. Ez a lelkiület még nincs meg Péterben sem. Most csak azt fogja megélni, hogy a kortásai által elképzelt messiási mozgalom Jézus elfogatásával szertefoszlik, s akkor majd bátorsága is elhagyja. Mindez még ezen az éjszakán bekövetkezik. Mielőtt a kakas szól, tehát még hajnal előtt, háromszor megtagadja Mesterét. Jézusnak ez a jövendölése is a szeretet megnyilatkozása volt. Péter később visszaemlékezett rá, s megvilágosodott előtte, hogy Jézus igazi próféta volt. Kitérhetett volna a szenvedés elől, igénybe vehette volna az isteni segítséget, mint Mózes vagy Illés, de nem tette. Ő a türelem, a szeretet, az engedelmisség és a hűség erényein keresztül akart nagy lenni, követőitől is ezt fogja megkívánni.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (19.)

Az asztalnál

3. HOGYAN EGYÜNK ÉS IGYUNK?

3.4. Hogyan kezdjük el?

Evés és ivás közben időről időre töröljük meg a szánkat szalvétával és ne az ingujjunkkal. A nemtetszést kifejező fintorok, grimaszok pedig csak a három évesnél fiatalabb gyerekeknél megbocsáthatók. Próbáljunk meg asztaltársainkhoz hasonló étkezési sebességet fölvenni. Azzal, hogy gyorsan és falánk módon eszünk, az „éhenkórász” benyomását keltjük a többiekben amellet, hogy meg kell várunk, míg ők is befejezik az étkezést; ha pedig túl lassan eszünk, mi leszünk azok, akik a többieket megvárakoztatják. Az étkezés pillanata legyen derűs és pihentető, ahol a résztvevők nyugodtan ehetnek, és kellemesen elbeszélgethetnek egymással.

Függetlenül attól, hogy egy hivatalos ebéden vagyunk, vagy a barátokkal vacsorázunk, akkor viselkedünk udvariasan, ha a nemrég felszolgált ételből nem kérünk rögtön repetát. Előfordulhat ugyanis, hogy nincs belőle több, vagy a háziasszony szeretné a következő napi ebédnek meghagyni a maradékot. Ha viszont megkínálnak vele, nyugodtan fogadjuk el, remélve, hogy magunkon kívül más is él a lehetőséggel. Nem a legkellemesebb helyzet, amikor a többi tizenegy meghívott szúrós tekintete jelzi számunkra, hogy ideje lenne befejezni a vacsorát.

Miután mindenki végzett, a vendégsereg föláll és az esetek többségében átmegy egy másik szobába, általában a nagyszobába. Néha azonban a beszélgetés már vacsoraidő alatt úgy beindul, hogy nem kell elhagyni az étkezőt, az este ott folytatódhat, ahol a vacsorát megtartották.

Mindig legyünk segítőkészek, amikor a többiek fölállnak, hogy a rendrakásban és a mosogatásban segítő kezet nyújtsanak: inkább a házigazdák lesznek azok, akik előzékenységünket megköszönvén maguk állnak neki a munkának.

3.5. Könnyen, illetve nehezen fogyasztható ételek

Nem minden élénk rakott étel ugyanolyan. Biztosan megesett már veletek, hogy egyes fogásokkal nem tudatok mit kezdeni. Ugye milyen kínos? Nos, ha nem szeretnénk lebögni, hasznunkra lehet néhány jó tanács.

A spagettiszálakat ne szedjük le a villáról, amikor a szánkba vesszük. Beszívni a függő darabokat, illetve ketté harapás után hagyni a tányérra esni, meglehetősen visszataszító látvány. Kis villaszúrásokkal együnk, kevés spagettiszálat rátekerve villánkra.

A húst nem vágjuk fel sok kis darabkára, hogy aztán egyenként együk meg, így édesanyánk csinálja kistestvéreinknek. Levágunk róla egy falatot, amit rögtön megeszünk, és így haladunk tovább.

A halak, különösen azok a fajták, melyek fogyasztásánál el kell távolítanunk a szálkákat, problémát jelenthetnek számunkra. Egyeseket azonban még egy csirkecomb megkopasztása is zavarba hozhat. Ilyenkor is használhatunk kést és villát, ha ügyesek vagyunk; máskülönben a villa egy darab kenyér segítségével ideális eszköz lehet. Külön a hal szálkátlanításához létezik a halkés. Ha ilyen van a közelünkben, akkor igazán nincs ok az aggodalomra. A mártásokról ismeretes, hogy jobban kihangsúlyozzák az ételek ízét, és arra ösztönöznek minket, hogy egy szelet kenyér segítségével mártogatva, eltüntessük az egésztest.

Attól eltekintve, hogy nem túl kedves dolog egy szinte teljesen tiszta tányért visszaadni a pincérnek, vagy a háziasszonynak, és a túl sok mártás amúgy is ártalmas, mivel megemeli koleszterinszintünket, egyet kell értenünk abban, hogy a saft teljes elfogyasztása udvariatlan és egészségtelen is egyben. Ha tényleg nem tudunk lemondani az élvezetről, akkor míg esszük a tésztát, mártsuk meg jól a húst vagy a halat a mártásban, és a végén egy darab kenyeret még belerakhatunk a maradékba, a villával jól megforgatjuk benne, és elfogyaszthatjuk a finom darabot.

Ami a sajtot illeti, ha kemény, késsel-villával vágjuk fel, ha lágy, ezt csakis a késsel tegyük, hozzátámasztva egy darabka kenyérhez, melyet a bal kezünkkel emelünk a szánkhoz.

A kenyér az egyetlen étel, amihez a kéz használata teljes mértékben megengedett, de figyelem, nem azért, hogy átadjuk a többieknek! Ezt a kenyértartó kosárával vagy a megfelelő fogóval tegyük. A kenyérszeletet soha nem vágjuk késsel, kockáztatva, hogy elvágjuk az abroszt, nem harapjuk, hanem jobb kezünkkel törjük, míg a ballal tartjuk. A tört részt egyben együk meg, ne csináljunk belőle sok apró darabot, mintha katonák lennének.

A gyümölcsöt hámozzuk meg, hogy elegánsnak és kifinomultnak tűnjünk, ehhez a művelethez pedig használjuk a villát és a kést, mégpedig a kisebb méretűeket. Az előbbivel megtartjuk a gyümölcsöt, hogy ne guruljon el, és ezzel emeljük a szánkhoz is, az utóbbival pedig felvágjuk, illetve meghámozzuk. Természetesen mindez azokra a gyümölcsökre vonatkozik, melyeket héjuk nélkül fogyasztunk: narancs, sárgadinnye, banán stb., vagy amelyeket nem kötelező meghámozni, csak lehetőségként tesszük meg. Az almát és a körtét például úgy fogyaszthatjuk el, ahogy vannak.

Különleges gyümölcsnek számít a cseresznye, melynek nincsen gyümölcszára, ezért kanállal esszük, a benne lévő magot pedig először a kanálra, onnan pedig a tányér peremére helyezzük, és a szőlő, melynek elfogyasztásánál egyik kezünkkel fogjuk a szőlőfürtöt, a másikkal egyenként tépjük le a szőlőszemeket.

Ha egy hivatalos vacsoránál tanácsstalanok lennénk, hogy vajon hogyan is bánjunk velük, akkor inkább hagyjuk meg, vagy helyette válasszunk desszertet. Általában több választási lehetőség van, azt azonban tartsuk észben, hogy néhány gyümölcsöt „könnyített változatban” fognak elénk tálalni. Az ananászt, a sárga- és a görögdiányét például sohasem fogják egészen elénk hozni, vagy magunk választhatjuk a „könnyített változatot”, erre legkiválóbb példa a gyümölcssaláta.

Ha véletlenül olyan kerül a szánkba, amit nem tudunk megenni, például egy halszálla, vagy a görögdiányé magja, ne hőködjünk azzal, hogy mindent lenyelünk. Az a fontos, hogy az a valami úgy távozzon a szánkából, ahogy oda került, vagyis evészközők használatával, és egy olyan pillanatban, amikor észrevétlenek vagyunk, szépen a tányér peremére helyezzük a „behatolót”. Ha ellenben egy számunkra ismeretlen, vagy egzotikus étellel lepnek meg, és nem tudjuk, hogyan is kezdjük hozzá, próbáljunk meg türelmesnek lenni, talán akad a közelünkben valaki, aki tapasztaltabb, és elleshetjük módszerét. Ilyen helyzetekkel általában saját étkezési kultúrákkal rendelkező idegen országokban találkozhatunk. Éppen ezért, ha van rá mód, próbáljunk meg informálódni az országról, ahová utazni készülünk.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

A megengedett nyereség

Messze hangzott a szava, mint a harangoké. Az ékes beszéd művésze volt Bernardin, Siénában; szókimondó, ezért vonta magára a pápa és az áskálódók haragját. A város a gótika ünnepei remeke. A misztika szentélye. Katalin itt született, Bernardin itt nevelkedett, aztán őshonossá – „díszpolgárrá” vált. A márványhegyek közt látta meg a napvilágot, Carrarához közel. Apja bányatulajdonos volt, de már alig ismerhette apját. A rámaradt örökséget neki kellett kezelnie. A bőkezű ifjú, az egyetem hallgatója rövidesen áthúzott mindenféle szabályt, amely egy híres kereskedőváros, bankárok életformájából állt előtte. Új szabályt írt: „Annyi lehet számodra a megengedett nyereség, amennyi a lehetséges veszteség.”

Jól tudta: az üzleti étellel együtt járó kockázat jogositja a nyereséget, de nem kockáztathatja a lelki értékrendet. Így adott Bernardin normát a közgazdaságtudománynak, amikor az a termelőtöke fogalmát tisztázta; ekként vált a későbbi szent az egyház szociális tanításának korai terjesztőjévé, az evangéliumi szellemű keresztény társadalmi etikéé. Együtt élt az élőkkel – írják róla. A pestis idején betegek gyámoltója volt. Maga is elkapta a kórt, de meggyógyult. 1402-t jegyezték: szétosztotta a vagyonát, kolostorba vonult – a minoritákhoz. Tudománya, tapasztalatai Poverello szellemével találkoztak, s ő nem habozott. Hangszere a nyelv volt, nem versben, hanem prózában fejezte ki ujjongását Jézus nevére: „Nem ennek a névnek fényességével és jóízével hívott meg Isten az Ő csodálatos valóságára?”

Bernardin által lett népszerű a közismert felirat: IHS (*Jesus Hominum Salvator* – Jézus az emberek Üdvözítője.) Amit érzett-tudott, meghaladta a korát: a misztika nem hiányozhat az élet gyakorlati feladataiból sem. Jézus jóhíre nem szorulhat középkori kolostorokba, tereken kell hirdetni az igazságosság szociális alapjait, gyakorolni azokat. A jogot csűrők-csavarók aligha vették jónéven az arcukba vágott bernardini mondatokat. Mindene lett a szegényeknek, de becsülték a tisztességes gazdagok is. Közbelépésére ellentétek csitulak el, árváknak, elhagyottaknak hely jutott a kórházakban, eladósodott várost mentett meg. Csak a szó művészetéből tudták számúzni. Az igazság székéből. A pápa mondta ki a tiltást. Mi volt a válasza? A csönd. Ismerte a türelem égő bölcsességét. Várt és győzött. A lázadás az egyház ügyeiben nem áldást hozó felleg, hanem a szakadás villáma.

Bernardin (az olaszoknak *Bernardino*) hidat épített, amelyre a szeretet és a megértés íveit szerelte – minden időre. Szobra a szieni főtéren kőbe örökített motetta, amely az irgalomtól, az igazság szolgálatáról énekel: a világ megmentéséről. 1432-ben a mi Zsigmond királyunknak kilenc hónapig naponta misézett – a barátok templomában.

† Tóth Sándor

hírek információk

A koronavírus-járvány okozta veszélyhelyzet elmúlását követően a Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától ismét várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom ma délután lesz.

A CsaládEgyetem keretében erőszakmentes kommunikáció alapozó csoport indult, melynek második találkozója május 17-én, kedden 17 órakor lesz a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A csoportot Bucskóné Lehota Ágota, a Pasztorális Helynökség irodavezetője koordinálja.

A gyulai Nádi Boldogasszony templomba szervez zárandoklatot május 18-án, szerdán a Belvárosi Plébánia. Az út egyben kirándulás is, hiszen a város nevezetességeit és a szabakgyírósi Wenckheim kastélyt is megtekintik a résztvevők. Jelentkezni a Székesegyházban kihelyezett szórólapokon lehet.

„Tony - Szeressétek egymást és tiszteljétek atyátok emlékét...” című előadással folytatódik május 21-én a Dóm Művészeti Szalon 2022-es tavaszi évada. Az előadás az 1848-as forradalom és szabadságharc hőseinek, valamint mártírjainak, azon belül is egy példaértékű házaspárnak, gróf Zichy Antóniának és gróf Batthyány Lajosnak állít emléket. A darab főszereplője (Tony) Tordai Teri, Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművésznő. A délután 5 órakor és este 7 órakor kezdődő előadásokra belépők kaphatók a Látogatóközpont jegypénztárában (Dóm tér 16.) keddtől vasárnapig, 9 és 17 óra között.

Május 22-én, jövő vasárnap 10 órakor az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban a Szkola együttes és a Szent Cecília kórus közös hangversenyt hallgathatja meg a közönség. A zenés áhítaton Liszt Ferenc, Esterházy Pál, Saint-Saens és C. Franck Istent dicséző kórusművei, valamint A. Vivaldi cselló koncertjének 2 tétele hangzik el. Vezényel Szántóné Filák Mária és Pechan Zoltán. A koncertre minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

Június 6-án, pünkösdhétfőn családi napot szervez a Szent Gellért Plébánia. Az alkalom egyben Benyik György plébános 70. születésnapja is, aki 2011 óta szolgálja a tarjánvárosi hívők közösségét. A rendhagyó családi találkozás programja a következő:

08:00-09:00	Regisztráció
09:00-10:00	Nyitó előadás „Miért hagyják el az emberek az egyházat?” címmel. Előadó: Görfői Tibor, a Pécsi Tudományegyetem BTK Filozófia Tanszék docense
10:00-11:00	Csoportos beszélgetés, ismerkedés
11:00-12:00	Főbb vélemények ismertetése
13:00-14:00	Ebéd
14:00-15:00	Játék gyerekeknek, felnőtteknek; majd gyermek hangverseny
16:00-17:00	Szentmise
17:00-tól	Szabadprogram

A programokon való részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni az alábbi linken (<https://forms.gle/NGSxWsqdBHLiHrSbA>) található űrlap kitöltésével május 22-én, vasárnap éjfélig lehet.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelképásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, jó testi, szellemei, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Szeretet koncert címmel jótékonyági hangversenyt rendeznek május 22-én, jövő vasárnap 19 órától Budapesten a Papp László Sportarénon. A nyolc segélyszervezet összefogásával megvalósuló koncerten fellép többek között Miklósa Erika, Rost Andrea, Bogányi Gergely, Pál István Szalonna, Szakcsi Lakatos Béla, valamint számos, hazánkban tanuló ifjú orosz és ukrán zeneművész. A rendezvény teljes jegybevételét a Kárpátalján található ráti Szent Mihály Gyermekotthon és a szolvyai gyermekotthon fejlesztésének támogatására fordítják a szervezők - olyan részlegek kialakítására, melyek a háború által traumatizált, szüleiket elvesztő gyermekeknek nyújtanak majd új otthont.

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kara április 6-án online formában tartotta meg a VII. Országos Népdaléneklési Versenyét a hazai és a külföldi tanár, tanító, óvodapedagógus, csecsemő- és kisgyermeknevelő szakos hallgatók számára. A Gál Ferenc Egyetem szarvasi Pedagógiai Karát Kolarovszki Dóra és Gyurcsik Andrea óvodapedagógus jelöltek képviselték. Kolarovszki Dóra az országos verseny III. helyezettje lett. A versenyzőket Aradi Zsolt művésztanár készítette fel.

A Gál Ferenc Egyetem szarvasi Pedagógiai Kara május 4-én tartotta Tudományos Diákköri Konferenciáját. A résztvevőket Kozma Gábor rektor és Katona Krisztina dékán köszöntötte, majd az első és a harmadéves óvodapedagógus hallgatók alkotásaiból készült kiállítás Baráth Nóra művésztanár nyitotta meg. A pedagógusi munkát segítő alkotások között voltak virágszírom-kompozíciók, festmények, bábok. A pedagógusjelöltek három szekciója mellett a középiskolás tanulók külön szekcióban versenyeztek az irodalom, néphagyományok, sport, egészséges életmód, digitális kultúra, képességfejlesztés és pedagógia témaköreiben. Az eredményhirdetést követően tavaszi hangversenyt tartott a Pedagógiai Kar kórusa Aradi Zsolt művésztanár vezényletével, köszöntve az OTDK-ra továbbjutottakat és mentortanárait is.

Bálint Sándor-emléknapot rendeztek május 10-én Szegeden, mely keretében megemlékezések, koszorúzások voltak a város számos pontján, azokon a helyeken, melyek valamilyen módon kötődtek a kiváló néprajzkutató életéhez, munkásságához. Az emléknaphoz kapcsolódóan a Napsugaras Tájház munkatársai emlékversenyt hirdettek, melynek második fordulójába 22 csapat jutott. A forduló résztvevői városi kalandjátékon mérték össze tudásukat. A nap célja az volt, hogy minden korosztály felidézze Bálint Sándor emlékét, akinek hitvalló élete, máriás lelkiisége, valamint szülővárosának hagyományai és kultúrája iránt érzett szeretete példaként szolgálhat mindannyiunknak.

Idén is csatlakozott a Nemzeti Örökség Intézete által hirdetett Emlékhelyek Napja programsorozathoz a Szegedi Dóm Látogatóközpont. Május 14-én Dömötör-, Aba-Novák, valamint Árvízi sétákkal várták a látogatókat az intézmény munkatársai. A tematikus séták során az érdeklődők megismerkedhettek a Dóm, a Dömötörtorony, valamint a szegedi Nagyárvíz történetével. Az egész napos programsorozatot a Székesegyházban tartott idegenvezetés színesítette.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
 Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
 Csérny Szilvia, Kozma Gábor,
 Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
 Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.